

Prelatovo pismo (prosinac 2010.)

Isus Krist želi da mi kršćani danomice surađujemo na unošenju mira u srca stižući do svih krajeva društva.

9.12.2010.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Uz veliku se radost sjećam kakvim je užitkom sveti Josemaría za vrijeme Došašća ponavljao liturgijske riječi: *Dominus prope est!* [1] Žurno je i u zahvalnosti očekivao svetkovinu koja

nas sjeća na Spasiteljev dolazak na zemlju.

Počeli su ovi tjedni koji nam pomažu da se pripremimo za Božić i ostale blagdane Gospodinova porođenja. Mislim da će nam nadoći riječi proroka Izaije koje se nalaze u Misi prve nedjelje: *Dogodit će se na kraju dana: Gora Doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecati svi narodi, nagrnut će mnoga plemena.*^[2] Priznat ćemo dobrotu s Neba kada ugledamo kako se ispunilo to proročanstvo kada je božanska Riječ uzela tijelo u djevičanskoj utrobi Presvete Djevice Marije po djelu Duha Svetoga. Svojim otkupljujućim utjelovljenjem, a posebno vazmenim otajstvom svoje smrti i uskrsnuća, Gospodin je donio mir na zemlju, kako su to navijestili anđeli o prvom Božiću. Iako se taj mir ne pokazuje u svojoj potpunosti – jer božansko određenje smatra da

tek na kraju vremena *Bog bude sve u svemu*[3] - već sada je nestao zid koji se uzdizao između ljudi i Boga zbog istočnoga grijeha i naših osobnih grijeha.[4] Osim toga, Isus Krist želi da mi kršćani danomice surađujemo na unošenju mira u srca stižući do svih krajeva društva.

Prije nekoliko godina Papa je pisao: **Crkveni očevi u grčkom su prijevodu Staroga zavjeta upotrebljavali riječi proroka Izaije koje citira i sveti Pavao kako bi pokazao da su novi putovi Božji bili naviješteni već u Starom zavjetu. Tamo se čita: „Riječ će ispuniti i uskoro izvršiti Gospodin na zemlji” (Iz 10, 23; Rim 9, 28) (...). Sin je Riječ, Logos: vječna Riječ postala je mala, tako mala kako bi stala u jaslice. Postala je dijete kako bi nama bila dostižna**[5]. Zatim nadodaje Sveti Otac u novoj Apostolskoj pobudnici: **Sada Riječ ne samo da se čuje i ne da samo ima**

glas već ima i *lice* koje možemo vidjeti: Isus iz Nazareta.[6]

Nastavimo dakle sigurni i vrlo zadovoljni na svojem kršćanskom putu. ***Božić nas podsjeća kako je Gospodin početak, cilj i središte stvaranja: U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog (Iv 1, 1). To je Krist, kćeri i sinovi moji, koji privlači sva stvorenja: Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa (Iv 1, 3). Kad se utjelovio, došavši da živi među nama (usp. Iv 1, 14), pokazao nam je da nismo na životu kako bismo tražili vremenitu i prolaznu sreću. Tu smo kako bismo zadobili vječno blaženstvo slijedeći njegove korake. A to ćemo postići samo ako od Njega učimo.***[7]

Na Krštenju smo obukli Krista. Kako bismo se sve više s Njim suobličili, Gospodin nam je osim toga ostavio sakramente, posebno Pokoru i

Euharistiju. Primajući ih često i pripremljeni na odgovarajući način, naša sličnost s Isusom bit će veća i postat ćemo još bolja djeca Božja. Duh Sveti ostvaruje taj zadatak u duši računajući na našu osobnu suradnju. A dio te suradnje konkretizira se postojanim čitanjem Riječi Božje koja je *živa, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštriya je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca*.^[8] Tu imamo savjet našega Oca: ***Svojim životom moramo oponašati Kristov život upoznavajući Krista putem čitanja i razmatranja Svetoga pisma, putem molitve***.^[9] Potrudimo se za vrijeme nadolazećih blagdana ***shvatiti pouku koju nam daje Isus: već kao Dijete, već kao novorođenče čije su se oči upravo otvorile na toj blagoslovljenoj zemlji***.^[10] Razmišljajmo često: Kolikom se težnjom za svetošću približavam izvoru milosti? Tražim li

način kako biti točan u primanju sakramenata, želeći zadobiti čistoću duše i nadnaravan ton koji Bog od mene očekuje?

Nova apostolska pobudnica Svetoga oca, *Verbum Domini*, ističe važnost Svetoga pisma u životu i poslanju Crkve, kao i u osobnom životu svakoga kršćanina. Tamo Benedikt XVI. podsjeća proučavatelje Svetoga pisma, kao i sve ostale, na ono temeljno: **početno mjesto interpretacije Pisma je život Crkve.**

[11] Jedino u krilu Crkve, u kontinuitetu sa živom Predajom i pod vodstvom Učiteljstva, koje je Krist osnovao, može se primjereno shvatiti ono što nam je Duh Sveti želio posredstvom nadahnutih pisaca i koristeći se ljudskim riječima priopćiti za naše spasenje. To znači da je jedino u vjeri i od vjere moguće shvatiti potpuno i točno, bez opasnosti od pogreške, ono što nam je Bog otkrio kako bismo imali udjela

u samom božanskom Životu.
Znanstveno proučavanje Svetoga pisma potrebno je za ostvarenje dobre egzegeze, ali isto je tako potrebno - u većem stupnju – potpuno poistovjećenje s vjerom koju nam pruža Crkveno učiteljstvo. Stoga, **autentična interpretacija Biblije mora uvijek biti u skladu s vjerom Katoličke crkve.**[12]

Kako bismo dobro razumjeli Riječ Božju, osim aktualiziranja vjere, potrudimo se čitati i razmatrati Bibliju u duhovnom ozračju u kojem je pisana. Za to je potrebno, dok pažljivo prelazimo Evanđelje i ostale inspirirane knjige, gajiti osoban stav slušanja. Sveto pismo, prije svega kada se naviješta u okrilju liturgijskoga slavlja, uvijek dobiva na aktualnosti, prenosi novost Božjih stvari konkretnoj osobi koja ih pažljivo sluša i želi ih usvojiti. Njegove su riječi, kako piše sveti Josemaría, ***svjetlo Tješitelja, koji***

nam govori ljudskim riječima kako bi naš razum spoznao i razmatrao, kako bi se naša volja ojačala, a naše djelo uspjelo. Jer mi smo jedan jedini narod, koji ispovijeda jednu jedinu vjeru, jedan Credo; narod sabran u jedinstvu Oca, Sina i Duha Svetoga. [13]

Na isti način, također u osobnom čitanju Biblije – prije svega Evandjelja – odzvanja Božji glas i moramo se potruditi da to primijenimo na svoju konkretnu situaciju. Ako težimo za tim da posvetimo pažnju – djetinju pažnju – čitanju svetih tekstova, ta će se aktivnost zaista pretvoriti u molitvu. ***Kad otvaraš Sveto Evandjelje*** – piše naš Otac - ***misli da ono o čemu se tamo pripovijeda – Kristova djela i riječi – ne moraš samo znati, nego i živjeti. Sve, svaki odlomak koji se tamo nalazi, bio je prikupljen, pojedinost po pojedinost, da bi ga ti utjelovio u***

određenim okolnostima svog postojanja. - Gospodin je nas katolike pozvao da ga izbliza slijedimo i, u ovoj Svetoj Riječi, pronaći ćeš Život Isusov; no, osim toga, trebaš ondje pronaći i svoj život. I ti ćeš, pun ljubavi, naučiti pitati kao Apostol: “Gospodine, što želiš da učinim?...” – Volja Božja! - čut ćeš odlučno u svom srcu. Uzmi, dakle, Evanđelje svakog dana i čitaj ga i živi ga kao konačno pravilo. -Tako su radili sveci.[14]

U spomenutom dokumentu Benedikt XVI. posvećuje nekoliko točaka izlaganju života svetaca koji su pružili veliku pomoć za ulazak u suštinu smisla Pisma. Sveti Grgur Veliki, kaže Papa u apostolskoj pobudnici, tvrdi: „*viva lectio est vita bonorum*“ ,[\[15\]](#) da je život svetaca vrlo živa i duboka pouka.

Najtemeljitija interpretacija Pisma dolazi upravo od onih koji su se prepustili zadivljenošću Riječi

Božje slušajući je, te čestim čitanjem i razmatranjem (...). Nije slučajno – nastavlja Sveti Otac – da su velike duhovnosti koje su označile povijest Crkve nastale izričitim odnošenjem na Pismo.[16]

Nakon tvrdnje da je svaki svetac kao svjetlosna zraka koja izlazi iz Riječi Božje,[17] Sveti Otac spominje različite svece i svetice koji su donijeli novo svjetlo, izvađeno iz Evandjelja, u život Crkve; i pokazuje kako se jedno takvo svjetlo pokazalo **u svetom Josemariji i njegovu propovijedanju o univerzalnem pozivu na svetost.[18]** Te su nas riječi ispunile – kao što je prirodno – velikom radošću i donose nam u dušu poziv na odgovornost i da još više koristimo nauk našega Oca i širimo još više njegovo naviještanje, ljubeći tako još više Boga i Crkvu.

Slijedimo dakle višekratne pozive svetoga Josemarije da se često

služimo biblijskim tekstovima kako bismo hranili svoje vrijeme molitve i promatrali prizore Kristova života, ulazeći u Evanđelje ***kao jedna osoba više***. Liturgijski tekstovi Mise, u Došašću i na Božić, često će nas potaknuti da rastemo u prisnosti s Riječju Božjom i da uvećamo svoju intimnost s Isusom, Marijom i Josipom. Uđimo odlučno u njihov život prateći njih troje sa svim srcem.

Čitav Gospodinov život mi je drag – pisao je naš Otac. Posebno me pak privlači onih trideset godina dok je živio nezapaženo u Betlehemu, Egiptu i Nazaretu. Površno gledano moglo bi se to vrijeme, to prilično dugo vrijeme, koje se u Evanđelju jedva spominje, činiti nevažnim i beznačajnim. Međutim, ja sam tu šutnju o životu Učitelja uvijek smatrao kao vrlo izražajnu i koja sadrži divnu pouku za nas kršćane. Bile su to godine pune rada i molitve, u kojima je Isus

***Krist vodio normalan,
svakodnevni život - život, ako
hoćete, kao što je naš –
istovremeno i ljudski i božanski.
Ondje, u onoj jednostavnoj,
skromnoj radionici, Isus je – kao
kasnije pred cijelim narodom – sve
vršio u savršenosti.***[19]

Želio bih vam dati jedan savjet
prilikom Papina pisanja o svetom
Josemariji: uvećajmo težnju da
temeljito upoznamo komentare
našega Oca o Svetom pismu.
Naučimo se tako lakoćom kretati u
velikom moru Objave i znat ćemo
također otkriti duhovni smisao koji
se skriva u riječima svetoga teksta:
ono što nam Duh Sveti želi prenijeti,
ovdje i sada, svakom pojedincu od
nas. Stoga vas pozivam da pročitate
točku iz Kovačnice: ***“Aquae multae
non potuerunt extinguere
caritatem!”*** – ***žestoke vode nisu
mogle ugasiti vatru ljubavi. –
Nudim ti dva tumačenja ovih riječi***

***Svetog pisma. – Prvo: gomila tvojih
prošlih grijeha – za koje si se
iskreno pokajao – neće te rastaviti
od Ljubavi našeg Boga; i drugo:
vode nerazumijevanja,
protivština, koje možda trpiš, ne bi
trebale prekinuti tvoj apostolski
rad.***[20]

Prošlih sam dana kratko bio u Fatimi i Santiago de Composteli, slijedeći tragove našega Utemeljitelja. Znate da ga je Svetište u Fatimi posebno privlačilo; tamo, kao što sam vam više puta govorio, utjecao se sveti Josemaría često kako bi svoje nakane povjerio Blaženoj Djevici Mariji, uvjeren da Marijinu molitvu Gospodin uvijek prihvaća. Također sam bio u Santiago de Composteli sjećajući se hodočašća našega Utemeljitelja na Apostolov grob godine 1938., koja je također bila jubilara, i sjedinio sam se s molitvom Benedikta XVI., koji je nekoliko dana prije bio na tom

mjestu. Na tim mjestima osjećao sam podršku koju sam prije nego sam otišao tražio od vaših sestara i braće u Rimu, tako da sam molio da nam Gospodin pruži sve ono za što molimo. Molio sam za Crkvu, Papu i za sve – svaku ženu i svakoga muškarca – u Opusu Dei. Utječimo se uvijek Isusu po Mariji, vjerom i ustrajnošću, u molitvi jedinstva s Crkvom i cijelim čovječanstvom.

Svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac

+Javier

Rim, 1. prosinca, 2010.

[1] Rimski misal, 3. nedjelja Došašća, Ulazna pjesma (*Fil* 4, 5).

[2] Rimski misal, 1. nedjelja Došašća, prvo čitanje (A) (*Iz* 2, 2).

[3] 1 *Kor* 15, 28.

[4] Usp. *Ef* 2, 14.

[5] Benedikt XVI., Homilija na Božićnoj ponoćki, 24.12.2006.

[6] Benedikt XVI., Apostolska pobudnica *Verbum Domini*, 30.11.2010., br. 12.

[7] Sveti Josemaría, bilješke iz razmatranja, 25.12.1972.

[8] *Heb* 4, 12.

[9] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 14.

[10] *Isto*.

[11] Benedikt XVI, Apostolska pobudnica *Verbum Domini*, 30.11.2010., br. 29.

[12] *Isto*, br. 30.

[13] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 89; citat: Sv. Ciprijan, *De dominica oratione*, 23; PL 4, 553

[14] Sveti Josemaría, *Kovačnica*, br. 754.

[15] Sveti Grgur Veliki, *Moralia in Job* 24, 8, 16 (PL 76, 295).

[16] Benedikt XVI., Apostolska pobudnica *Verbum Domini*, 30.11.2010., br. 48.

[17] *Isto*.

[18] *Isto*.

[19] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 56.

[20] Sveti Josemaría, *Kovačnica*, br. 655.